A°. 1839 N°. 86.

VRIJDAG, DEN 25sten OCTOBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 22 *October* 1839.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal van den 21sten dezer, No. 1601 | 1367, is tot ZENDELING, in het Neder-district *Nickerie* benoemd, de Heer HENDRIK RUDOLF WICHERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 23 *October* 1839.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan de Slaven *Joseph*; *Jacques* en *Carolina*; toebehoord hebbende aan JACOB NORDEN.

2o. Aan de Slaven *Jansie*, *Klaartje*, *Pieter* en *Frederik*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van F. J. P. DUURHAGEN.

3o. Aan de Slaven *Dorothea* en *Frederik Louis* en *Cornelia*; toebehoord hebbende aan DOROTHEA FREDERIKA van NEITSCH.

4o. Aan de Slavin *Wilhelmina* en hare Kinderen *Meintje* en *Amalia*; toebehoord hebbende aan T. P. KAERSENHOUT.

5o. Aan de Slavin *Antje*, toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. B. F. BOUFFARÉ. — En

6o Aan den Slaaf *François*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van J. G. J. VAN SAINT ANDRÉ; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. JOSEPH BENNEKOM.
JAQUES BENNEKOM.
CAROLINA BENNEKOM.

2o. JACOBA JOHANNA JANSIE GOEDWATER.
CLARA ELISABETH GOEDWATER.
PIETER EVERT GOEDWATER.
FREDERIK MARIUS CHRISTIAAN GOEDWATER.

3o. DOROTHEA BRUMMEN.
FREDERIK LOUIS BRUMMEN.
CORNELIA LOUISA BRUMMEN.

4o. WILHELMINA DALIA.
WILHELMINA THEODORA DALIA.
AMALIA SUSANNA DALIA.

5o. ANNA KARELSHOEK. — En

6o. JOHANNES FRANÇOIS SCHAAPSTEDE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

DE KAMPSPELEN DER OUDE RUSSEN.

De Kampspelen der oude Russen hadden weinig gelijkenis met de tournooispelen der Germanen. De eerstgenoemden waren vermoedelijk van Arabischen oorsprong, en geheel strookend met den woesten aard der toenmalige Russen. Ondertusschen, ook hier in het Russenland, huldigden zij de min, en ademden zij eenen ridderlijken geest. De krijgslieden van den Don hebben nog iets van die oefeningen overgehouden; zij zwaaijen hunne lansen, en rijden hunne paarden met dezelfde vaardigheid, als de kampioenen van dien tijd. De toebereidselen tot zulk een wapenspel waren hoogst eenvoudig. Er werd een veld of eene weide gekozen, waarvan de eenige vereischte eene groote ruimte was. De lijfeigenen, de Hlopi, de Sakupni (*Hlop*, knecht; *Sakup*, gekochte, was diegene, die, uit eigen wil, of door zijnen heer voor eenen bepaalden tijd tot dienstbaarheid verpligt, na afloop deszelven weder vrij werd), delven eene sloot, en wierpen wallen op, om de kampers van de aanschouwers af te scheiden. Op de wallen werden zitplaatsen van zoden gemaakt, die nog met bonte dekken belegd werden voor de vrouwen en grijsaards. Kunstige loofdaken [illegible] voor de stralen der zon. Een geestelijke was tegenwoordig, om bij een onverhoopt ongeluk den gevaarlijk gewonde de biecht af te nemen, en hem den zegen te geven. Dezulken, die in vijandschap of openbare twist met elkander leefden, die eenen wrok jegens elkander voedden, of voor den Vorst en het geregt aangeklaagd waren, mogten niet met elkander kampen. Diegenen, welke hunne kracht en bekwaamheid jegens elkander beproeven wilden, schudden elkander eerst trouwhartig de hand, kusten elkander op het voorhoofd en den mond, en wandelden arm in arm de strijdbaan op en neder.

Gedurende de toebereidselen zongen de vrouwen en meisjes lofliederen op moed en dapperheid, de jongelingen vielen in, en het volkslied van den sterken en mannelijken *Bagatyr* Nachdai, die alleen driehonderd krijgers in het kampgevecht [illegible] het niet uit. Zonder [illegible] de Rus geene vreugde. Nu verstomden de gezangen, alles was gereed, [illegible] er ontstond eene pauze van verwachting. Daarop besproeide de geestelijke de plaats met wijwater, en gaf aan elken deelnemer het kruis te kussen, waarna de konuchi de paarden in de baan leidden. Zij waren los en vrij, gelijk in hunne steppen, zonder teugel, zonder zadel. Dartelend en juichend verlieten de jongvrouwen hare plaatsen, en bestegen hare lievelingspaarden, die zich door hunne ligtere [illegible] en sierlijkere gestalte van de forsche paarden der mannen onderscheidden. Nadat [illegible] hadden, vlogen de jongelingen in de baan, en haasten zich om de nog overige paarden te bestijgen. Onderwijl vlugten de jongvrouwen, en zetten als geoefende paardrijdsters over sloot en w al.

Als nu begon er een regte sabijnenroof; elk der jongelingen trachtte zich van eene schoone meester te maken, en haar van haar paard op het zijne te tillen, als wanneer hij langzaam met zijne buit naar de zitplaats der vrouwen reed; de gevangene moest zich met eenen kus, eene bloem, een klein versiersel voor den valk of den ridder zelven loskoopen, en werd nog bovendien door de speelgenooten, welke zoo gelukkig of ongelukkig waren, niet gekregen te zijn, uitgelagchen. Hierop werden de tengere vrouwen paarden weggeleid, en daarentegen de weinig getemde paarden der woestijn in het strijdperk gedreven. De ruiters bestegen de ongezadelde dieren; een wild doorseen rennen begon; vlugtend en vervolgend joegen de Molodenzi in slangenkringen rond. Ieder een zocht het paard des anderen bij de lange manen te vatten, en met hetzelve als eenen gevangene aan het bepaalde doel te komen. Zij, die eene bijzondere kracht bezaten, trachtten met elke hand een paard te grijpen, en met dezen buit voort te snellen, terwijl zoowel de aldus voortgetrokkene dieren, als de ruiters zelven, alle pogingen te werk stelden, om den overwinnaar en de schande te ontkomen.

De wedloop bestond hierin, dat men de ledige paarden, die door de konuchi en knechten met geschreeuw en gezweep nagedreven werden, ver vooruit liet loopen, waarna op een gegeven teeken de loop der jongelingen begon, om de wegsnellende dieren in te halen en op hunnen rug te springen.

Bij het werpen werden de steenen ballen eerst zorgvuldig door de oudsten onderzocht, gewogen en met het naamteeken van den eigenaar gemerkt; hierop reden de wedspelers langzaam in eene rij, en wierpen met kracht de steenen ballen naar eenen ver afstaanden eiken boom, zoodat de takken plotseling in stukken braken en de honderdjarige stam ontbladerd en van zijne schoonste sieraad beroofd werd; diegenen, wier ballen verbraken en verbrijzelden, genoten de eer der overwinning.

Met den boog werd slechts te paard in vollen ren geschoten; de beste schutters deden dit, terwijl zij zich achter over bogen, en en over den linker schouder den pijl lieten vliegen of zij zwaaiden zich — gelijk nog tegenwoordig de Kozakken doen — onder den buik des paards, en schoten in deze houding naar het doel.

De meest geliefkoosde kamp was met de lans; zij vereischte eene ongewone bedrevenheid en eene reusachtige kracht in de armen; twee of ook vier ruiters vlogen in snelle vaart op eenen enkelen aan, die, de megtige lans in het midden vattende, dezelve in draaijende kringen rondzwaaide; zoodra echter de aanvallers hem nabij kwamen, wendde hij de lans, en hield haar dwars, gelijk een slagboom, met uitgestrekte armen voor zich, en nu moest het ijzeren werktuig breken, de arm des kampioens verlammen, of zijnen tegenpartij in zijnen wilden aandrang ter neder storten.

De kamp met den zwaren, knoestigen knods, was de vreesselijkste; hier streed man tegen man; het was uitgemaakt, dat de slagen slechts op den knods van den tegenpartij gerigt en met deze slechts opgevangen mogten worden; nogtans had in dit spiegelgevecht dikwijls een ongeluk plaats; want ook de bekwaamste

handteerders van dit wapen kolven niet altijd de kracht hunner slagen beheerschen en berekenen; de splinters der knodsen vlogen in het rond en verwondden soms de verst afstaande toeschouwers. Om deze reden verdween dit wapentuig al van uit de kampspelen, ofschoon de forsche Russen zich in den strijd, nog van hetzelve bleven bedienen.

Dit waren de wapenspelen der Bojeren en edelen, aan welke het volk en de lijfeigenen geen deel namen. De overwinnaar werd door de grijsaards en oudsten naar hunne inzigten benoemd. Wanneer een kampstel dreigde gevaarlijk te worden, geboden zij halt, en [illegible] aan hunne stem door de verhitte strijders geen gehoor gegeven, een worp [illegible] kruis tusschen hen, als wanneer zij oogenblikkelijk hunnen aanval staakten. De prijs van den overwinnaar was een beker mede, welken eene maagd, soms ook een kind, maar nimmer eene vrouw, den gelukkigen toereikte.

In het worstelen oefenden zich zoowel de aanzienlijken als de geringen, en, even als voor eeuwen, is het nog tegenwoordig met weinig of geene verandering, in gebruik. De kampvechters maakten den halsknoop van hun bont hemd los; de borst werd vrij, de mouwen waren hoog opgestroopt; zoo omvatten zij elkander met de gespierde armen, oog aan oog, elkanders adem inhalende; het bovendlijf scheen daarbij in rust, terwijl de beenen, door elkander gelingerd, in eene altijd durende beweging waren. [illegible] eene voorbeeldeloose veerkracht hief de [illegible] ter aarde nedergedrukte zich weder op, [illegible] begon op nieuw den strijd. Wanneer de overwonnene op den grond lag, en van den overwinnaar eenen hui bekomen had, dan was de strijd geëindigd. Het zeg vene, dat een [illegible] tig Rus, na eenen langen kampstrijd, eindelijk zijnen tegenpartij overwonnen hebbende, den afgematte als een klein kind op zijnen arm nam, en weg droeg.

De vuistkamp was slechts onder het gemeene volk in gebruik, maar ook bij hetzelve geliefkoosd, dat bij, in weerwil van het strenge verbod, nog onder de regering van de tweede Catharina, selfs in St. Petersburg bedreven werd. Met groote bruin ledenen handschoenen voorzien, die vooraf zorgvuldig door de [illegible] [illegible] gesaakt waren, onderzocht werden, of er ook lood of steen in dezelve verborgen was, begon de kamp in massa. Het was eene algemeene vriendschappelijke klopperij. Ondertusschen mogten de slagen regtstreeks slechts op den schouder, den nek en den rug vallen, maar niet op de borst, noch in het aangezigt. Wie zijn genoegen had, kon oogenblikkelijk met den kamp uitscheiden; ook was het geoorloofd, van tegenpartij te verwisselen, doch het was niet geoorloofd, dat er meer dan een te gelijk op denzelfden strijder los sloegen. Bij den strijd, man tegen man, golden dezelfde wetten; doch hier vielen de slagen nog zwaarder en krachtiger, en de wederzijdsche verbittering was grooter. De overwinnaar in het vuistgevecht verwierf geenen dank; hij vond zijne belooning in het bewustzijn en in het toeten, [illegible] slagen uitgedeeld en ontvangen te hebben.

ANDREAS DEL CASTAGNE.

Del Castagne, een Italiaansch schilder was zoo afgunstig op de verdiensten zijns vertrouwden vriends Dominichino, dat hij hem, te Florence, op straat, in den donker den dolk in het hart stiet. De aangekwetste deed zich bij zijnen vriend Castagne brengen, en stierf in zijne armen. — Een stiendelijk tegenstuk tot dit zwart laferael hebben de Fransche componisten Rebel en Francoeur opgeleverd. Van der jeugd af aan de getrouwste vrienden, en door hunne, harten, even als door hunne kunst, naauw aan elkander verknocht arbeiden zij steeds gemeenschappelijk, alle hunne werken kwamen onder hun beider namen in het licht; beiden werden Directeuren der Parijsche opera; beiden werden Intendanten der Koninklijke kapel, en beiden Ridder van de orde van St. Michel. Wanneer in een van hunne zangspelen deze of geene aria bijzondere toejuiching verwierf, kreeg men nimmer te weten, wie van hun beide maker daarvan was. De Marquise de Pampadour hun begunstigster, [illegible] vroeg het eens elk [illegible] [illegible] geen ander antwoord [illegible] hebben die [illegible] gecomponeerd [illegible] had het ongeluk zijnen [illegible] maar nog 10 jaren na [illegible] men den 87jarige [illegible] vraag voorlag, ontving [illegible] ander antwoord.

De oude Maarschalk van Villeroi was gewoon te zeggen: »Zoolang de [illegible] Minister zijn, zoo moet [illegible] voor hen houden, en, wanneer zij [illegible] meer zijn, de kamerpot voor hen uitgieten." — »Wie ook Minister der Financien moge worden," zeide hij een andermaal, »ik verklaar bij voorraad dat ik zijn vriend, en zelf [illegible] met hem vermaagschapt ben."

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. Eduard Babson, van Gloucester, hebbende 30 dagen reis; Passagier de Heer W. H. Gallup.

UITGEKLAARD.

Den 14den, de Nd. Am. Schoener *Austin*, Kapt. C. Burgers Jr., in Ballast, naar St. Domingo.

Den 15den, de Nederlandsche Schoener *Jan Ernst*, Kapt. P. F. de Haseth, naar Curaçao.

Den 16den, het Schip *West Indien*, Kapt. J. [illegible], lading: 411 vaten Suiker, 30 balen heele en 5 dito gebroken Koffij, 97 balen schoone Katoen en 92 stukken Hout.

Den 19den, het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, lading: 515 vaten Suiker, 17 balen gebroken Koffij, 23 balen schoone en 3 balen vuile Katoen, — Beiden naar Amsterdam.

Den [illegible], de Engelsche Sloep [illegible], Kapt. [illegible], naar Berbice.

Uitgezeild van de rivier COPPENAME.

Den 13den dezer, Z. M. Transport-Schip *DE MERWEDE*, Kapt. Luit. W. STORT, geladen met 71 Balken diverse Houtsoorten, als: Groenhart, Locus en Peto, te zamen metende 4,768 kubiek voeten.

Den 21sten, Z. M. Transport-Schip *PRINS WILLEM FREDRIK HENDRIK*, Kapt. Luit. J. G. HUIS, geladen met 45 Balken en 66 Kanten diverse Houtsoorten, als: Bolletrie, Cabbes, Groenhart, Locus, Peto en Purperhart, te zamen metende 413 kubiek voeten.

Advertentien.

(37202) De Exploiteur bij het Geregtshof te Suriname, zal, op HEDEN den 25sten October a. s., des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Kerste Buitenwoelk* No. 139 en Oude Wijk La. A. No. 110 / 111, aankomende den Boedel J. D. VALLENTIJN.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrug* en hoek van de *Heerenstraat* La. E. No. 246 Nieuwe Wijk en La. D. No. [illegible] Oude Wijk, aankomende G. G. F. LEUK.

Paramaribo, den 25 October 1839.

B. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

VENDU:

(38375) Van een *ERF* en *OPSTAL*, in de *Zwartenhovenbrugstraat* en *LOSSE GOEDEREN*, — HEDEN NADEMIDDAG ten 4 ure, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Paramaribo, den 25 October 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Eenige OXHOOFDEN *extra goede* ROODE WIJN; — te bekomen bij

C. R. BERNER & Co.
(38381)

(38382) VERSCHE AJUIN, te bekomen bij

J. P. L. WEIMANN.

(38383) De ondergeteekenden, zullen door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Maandag en Dingsdag den 28 en 29 dezer, op publieke Vendu doen verkoopen:

Diverse *WINKELWAREN*, welke GOEDEREN op den verkoopdag ter bezigtiging zijn, in het huis naast den Heer BAARS, in de *Watermolenstraat*.

Paramaribo, den 25 October 1839.

DEGENHARD & KRAMER.

(37183) De Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, zal op Woensdag den 30sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Heer A. J. POSNANKI, aan de *Waterkant*, in het openbaar verkoopen:

STUKGOEDEREN, gemaakte *KLEEDEREN*, extra fraaije staande *TAFELLAMPEN*, *GLASWERK* en verder al hetgene ten voorschijn zal worden gebragt.

Zullende deze GOEDEREN daags vooren en op den verkoopdag, ten huize voormeld, te bezigtigen zijn, zijnde dezelve inmiddels *voor contant*; tegen *inkoops prijs* te koop.

Paramaribo, den 24 October 1839.

H. J. POSNANKI qq.

(38386) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN MORGEN* verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, van de Gronden *Onobo* en *Quapibo*; eenige vaten beste POOLSCHE HAVER, kistjes KEULSCHE JENEVER en *twee* nieuwe groote WATERKUIPEN.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Galjootschip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Lesperse en Scheffer. — Sluit 28 October.

Het gekoperd Kofschip *Jacoba*, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gallee. — Sluit 15 November.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip *Noord Holland*, Kapt. H. K. Kuijt. — Adres bij Gebroeders Reijs.

Het kortelijk Schoener Kofschip *de Zeemeeuw*, Kapt. K. J. Hassaert. — Adres bij Van Wolt en de Haas.

Het Barkschip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bossche. — Is voornemens [illegible] Sluit 15 November.

Het gekoperd Kofschip *Maria*, Kapt. S. J. Reigene. — Adres bij G. C. M. Reijsner. — Sluit 31 October.

Naar Rotterdam:

Het Schoener Brikschip *Amphitrite*, Kapt. C. Krull, recommandeert dezelfs bodem ter lading van KOFFIJ en KAKAO. — Adres bij Lesperse en Scheffer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPBELL.